

Общество, закон, съд – очаквания и реалност

Общество – това са хората в една държава. Законът – това са най-благоприятните правила за развитието на дадена държава и за съществуването ѝ в мир и съгласие. Съд – институцията, която трябва да следи за изпълнението на законите, да прилага съответното наказание срещу неизпълнението им и да взема жизненоважни решения, понякога костващи свободата на човешкия живот.

Всеки един проблем има две страни – на потърпевшия и на този срещу него. Всеки търси своята правда. Потърпевшият се опитва да постигне възмездие, но то невинаги е възможно. Обществото е длъжно да живее в реалност, създадена от закони, които трябва да бъдат прилагани с еднаква сила за двете страни, участващи в спора. Всяко едно закононарушение може да бъде провокирано от случайности или субективната представа какво вършим. Законът предвижда наказания с максимална и минимална сила, заради обстоятелствата, при които е станало закононарушението.

Всяка една държава си има закони, които правилни или неправилни в нашите очи, са закони и трябва да се спазват. В арабските страни, например, жените трябва да ходят с бурки, което за нас не е нормално. В някои страни има смъртно наказание и е разрешена евтаназията, което в България е недопустимо. Народът е казал „око за око, зъб за зъб“, но трябва ли да се действа така? Всеки човек прави грешки в живота си и след това си плаща за тях. Ето тук идва и мястото на съда – да решава наказанието за всеки, престъпил законите.

За да мога да застана на нечия страна, то аз трябва да знам какво се е случило в действителност или поне да чуя и двете страни в спора. Проблемът при обществото е, че то винаги взема страна без да е чуло и двете гледни точки на случилото се. Когато загубата е свързана с близък човек, то всеки иска възмездие за тази смърт, но невинаги се получава. Заради това близките, в своята мъка, търсят изкупителни жертви в лицата на съда, прокуратурата и полицията. Обвиняват ги в корупция и защитаване на престъпниците, но понякога законът не предвижда тежки наказания за много от деянията.

Хората, които правораздават (съдиите), трябва да са с кристално морално досие, да не бъдат подкупни и да не се влияят от материалните облаги, които им се предлагат. Така законът ще бъде прилаган по същество и в съответната тежест на престъплението ще се получава съответната присъда.

Михаела Красимилова Николова, 10а клас,
Средно училище "Васил Кънчов" - град Враца,